

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๖๓

วันที่ ๒๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { ศาลแรงงานภาค ๖ ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๒) หรือไม่

ศาลแรงงานภาค ๖ ส่งคำโต้แย้งของโจทก์ (นางกัลยาณี เรื่องฤทธิ) ในคดีหมายเลขดำที่ ร.๖๐/๒๕๖๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งและเอกสารประกอบสรุปได้ดังนี้

นางกัลยาณี เรื่องฤทธิ โจทก์ ยื่นฟ้องนางสาวหทัยทิพย์ ปัญญา พนักงานตรวจแรงงาน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๗ คน เป็นจำเลย ต่อศาลแรงงานภาค ๖ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ร.๖๐/๒๕๖๓ โดยขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๑ ที่ให้โจทก์จ่ายค่าจ้าง ค่าจ้างในวันหยุดตามประเพณี ค่าทำงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ค่าทำงานในวันหยุดตามประเพณี ค่าล่วงเวลาในวันทำงาน ค่าชดเชย และเรียกค่าเสียหายจากจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๒๗ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๔๘๓,๐๘๘.๑๔ บาท และเรียกค่าเสียหายจากจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๒๗ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่การใช้สิทธิทางศาลดังกล่าวพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม บัญญัติให้ในกรณีที่นายจ้าง

- ๒ -

เป็นฝ่ายนำคดีไปสู่ศาล ต้องนำเงินมาวางต่อศาลซึ่งกรณีคำร้องของโจทก์ในคดีนี้เป็นจำนวน ๓,๔๘๓,๐๘๘.๑๔ บาท ซึ่งโจทก์ประสบภาวะขาดทุนมีหนี้สินจำนวนมากและถูกบังคับคดีหลายคดี ทำให้ไม่สามารถนำเงินดังกล่าวมาวางต่อศาลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒๕ วรรคสามได้ จึงยื่นคำร้องต่อศาลแรงงานภาค ๖ ขอยกเว้นการวางเงินและขยายระยะเวลาการวางเงินต่อศาล ซึ่งศาลแรงงานภาค ๖ พิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการวางเงิน ส่วนคำขอให้ยกเว้นการวางเงินนั้นเป็นเงื่อนไขบังคับตามกฎหมาย ศาลแรงงานภาค ๖ ไม่อาจใช้ดุลพินิจได้ให้ยกคำขอส่วนนี้ โจทก์จึงยื่นคำโต้แย้งต่อศาลแรงงานภาค ๖ ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ขัดต่อหลักการปฏิรูปประเทศ อันจะทำให้สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันเท่าเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๒) และขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย แม้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๓/๒๕๔๘ วินิจฉัยกำหนดหน้าที่ให้นายจ้างวางเงินไว้ต่อศาล เนื่องจากลูกจ้างมีสิทธิในการต่อรองทางเศรษฐกิจน้อยกว่านายจ้างก็ตาม แต่ก็มีความแตกต่างกับข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายในคดีนี้ ทั้งในปัจจุบันนี้สภาพเหตุการณ์บ้านเมืองได้เปลี่ยนไป ฝ่ายลูกจ้างบางกลุ่ม บางพวกก็ได้แสวงหาผลประโยชน์อันไม่สุจริตตามคำฟ้องที่โจทก์ได้แนบมากับคำร้องนี้แล้ว ซึ่งหากจะให้โจทก์นำเงินมาวางต่อศาลโดยไม่มีข้อยกเว้นหรือดเว้นก็จะเป็นการขัดขวางมิให้โจทก์ได้ใช้สิทธิอันชอบธรรมที่จะได้รับการพิจารณาคดีจากศาล ส่งผลให้โจทก์ไม่ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งในส่วนนี้ ศาลรัฐธรรมนูญยังมีคำวินิจฉัย

ศาลแรงงานภาค ๖ พิจารณาแล้วเห็นว่าคำโต้แย้งของโจทก์ต้องด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง จึงส่งคำโต้แย้งของโจทก์เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๒) หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย

- ๓ -

มาตรา ๕ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้ รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคุณความตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๒) เป็นบทบัญญัติอยู่ในหมวด ๑๖ ว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การปฏิรูปประเทศต้องดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ให้สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีลักษณะเป็น บทบัญญัติอันเป็นหลักการทั่วไปของบทบัญญัติว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ มิได้เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และมีได้เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่บุคคลที่จะโต้แย้ง หรือกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรานี้ได้ จึงไม่มีกรณี ที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๒) ได้ คำโต้แย้งของโจทก์ดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัย ถือเป็น คำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

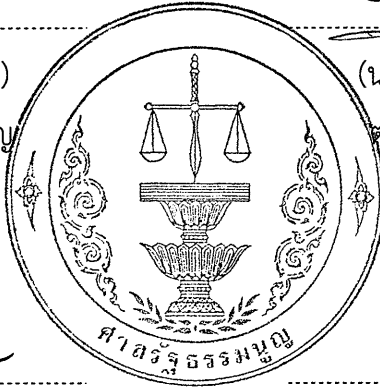
(คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรพท์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ